

Választmányi ülések

2005. március 29., Budapest

Az OMBKE választmányának az OMBKE Mikoviny-tanácstermében tartott ülését dr. Tolnay Lajos elnök vezette.

Napirend

1. Beszámoló a 2004. évi gazdálkodásról
Előterjesztő: Dr. Gagyi Pálffy András ügyvezető igazgató
2. Az OMBKE 2005. évi gazdálkodási terve
Előterjesztő: Kovacsics Árpád főtitkár
3. Felkészülés a 94. küldöttgyűlésre (A 93. küldöttgyűlés határozatainak végrehajtása)
Előterjesztő: Kovacsics Árpád főtitkár
4. A 94. küldöttgyűlésen adományozható kitüntetések keretszámai
Előterjesztő: dr. Fazekas János, az érembizottság elnöke
5. Egyebek

Napirend előtt a választmány néma felállással tisztelegett az előző választmányi ülés óta elhunyt dr. Nándori Gyula, Lantos István és Buda Ernő tiszteleti tagok emlékének.

Az elnök a választmány nevében gratulált dr. Horn János tiszteleti tagnak a március 15-én kiemelkedő szakmai munkásságáért kapott Eötvös Loránd-díjhoz.

ad 1.

Dr. Gagyi Pálffy András az előre megküldött írásos anyaghoz nem kívánt szóbeli kiegészítést tenni.

Böza István könyvvizsgáló az OMBKE könyveit, számviteli beszámolóját és a közhasznúsági beszámolót megvizsgálta és azt a törvényes előírásoknak megfelelően rendben találta. A beszámolóban található adatok a könyvekben lévő adatoknak megfelelnek. A számviteli nyilvántartás a valóságnak megfelel. A számviteli beszámolóhoz a könyvvizsgálói záradékot megadta. Az egyesület 446 ezer forint mérleg szerinti eredménnyel zárta a 2004. évet. Ezen belül a közhasznú tevékenység veszteséges, a vállalkozási tevékenység

eredményes volt. Az egyesület vállalkozási tevékenységét a közhasznú tevékenység elősegítésére, azt nem veszélyeztetve végezte.

Gótz Tibor, az ellenőrző bizottság elnöke: A bizottság év közben is figyelemmel kísérte a gazdálkodást. Az egyesület gazdálkodása tervszerű és eredményes volt. A beszámolót elfogadásra javasolta.

Hozzászólók: Katkó Károly, dr. Horn János.

A választmány egyhangúlag elfogadta a 2004. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót (V. 1/2005. sz. határozat).

ad 2.

Kovacsics Árpád: Az írásban megküldött anyag összeállításánál arra törekedtünk, hogy minél szélesebb körben mutassuk be a gazdálkodás tényezőit. A tervezhető árbevételek esetében nagy a bizonytalanság, de van esély a tervezettnél nagyobb bevétel elérésére is. A tervezett kiadások azonban biztosan bekövetkeznek. A cél, hogy a tervezett költségeket ne lépjük túl. A BKL lapjainak kiadását 2005-ben is a Press-Print nyomdában végeztetjük. A szerződés meghosszabbításában megegyeztünk. Megvizsgáltuk a Múzeum krt-i ingatlanunk helyzetét is. Jelenleg oktatási célú hasznosításra van bérbe adva és a bérlő megbízható fizetőnek minősült. A közös költségek szakosztályokra bontásáról két változatot mutattunk be. Ebben nem feltétlenül kell döntenünk. A két változat együtt is jó tájékoztatást nyújt a különböző szakosztályok gazdasági hátteréről.

Ósz Árpád: Egyetért azzal, hogy aki az első félévig nem rendezi a tagdíjlemaradását, az ne kapjon lapot. A terv mellékletét képező gazdálkodási elveknél módosítást javasol. Korábban volt olyan határozat, hogy azt egyéni tagdíjak 40%-át a lapokra kell fordítani. Javasolja ezt újra előírni. Javasolja továbbá, hogy a szakosztályt támogató pártoló tagoktól befolyó tagdíj 100%-áról a szakosztály dönthes-

sen. Nem ért egyet azzal, hogy az OMBKE nevével fémjelzett rendezvények bevételeinek 10%-át az egyesület kapja meg. Javasolja, hogy az OMBKE a nyereség 40%-át kapja meg, melyből 20% a szakosztályt illesse meg.

Katkó Károly: Az éves árbevételi terv legfontosabb része a pártoló jogi tagsági díj. Kérte, hogy az éves tervezéskor az egyesület vezetői a szakosztályok elnökeivel és titkáraival egyeztessék a listát. Ezzel időben tisztázhatók lennének a megkeresések. A pályázatok tekintetében rendszeres figyelést tart szükségesnek.

Dr. Dül Jenő: A közös költségek felosztásáról korábban már megállapodtunk. Az egyetemi osztálynál bevételként csak az egyéni tagdíjakkal lehet számolni. Ennek 20%-a kerül helyben felhasználásra.

A választmány 17 igen és 1 nem szavazattal elfogadta az előterjesztett gazdálkodási tervet. (V. 2/2005. sz. határozat)

ad 3.

Kovacsics Árpád ismertette a küldöttgyűlés tervezett programját. Emlékeztetett arra, hogy 2004. október 5-én a választmány a határozatok végrehajtására intézkedési tervet hagyott jóvá.

A legkomolyabb feladatot a 3. sz. határozat végrehajtása jelenti, mely az egyesületi stratégia kidolgozását és az alapszabály ennek megfelelő módosítását írja elő. A 93. küldöttgyűlés erre hagyott időt, mivel a végrehajtás határideje 2006.

Dr. Tóth István: Az alapszabály-bizottság a BKL 2005/1. számában és az egyesület honlapján felhívta a tagság figyelmét, hogy javaslataikat küldjék be.

Ezt követően a választmány pontról pontra megvitatta az indítványokat (az indítványok a BKL 2004/4. szám 12. oldalán található)

Kovacsics Árpád kérte, hogy azok a bizottságok, amelyek még nem fejtették ki véleményüket az indítványok ügyében, azt a következő választmányi ülésig tegyék meg. Az április 22-i választmányi ülésen véglegesítjük a választmány állásfoglalását, melyet a küldöttgyűlés elé terjesztünk.

A 2005. március 29-i választmányi ülés határozatai

V. 1/2005. sz. határozat: A választmány elfogadta az OMBKE 2004. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót.

V. 2/2005. sz. határozat: A választmány jóváhagyta az OMBKE 2005. évi gazdálkodási tervét és a gazdálkodás irányelveit.

V. 3/2005. sz. határozat: A választmány jóváhagyta az érembizottság előterjesztését a 94. küldöttgyűlésen adományozható kitüntetések keretszámaira.

ad 4.

Dr. Fazekas János: A javasolt keretszámokat írásban megkapták a választmány tagjai. Kérte, hogy a személyre szóló javaslatokat indoklással együtt juttassák el a szakosztályok 2005. április 15-ig az egyesület titkárságára.

A választmány a javasolt keretszámokat egyhangúlag elfogadta. **(V. 3/2005. sz. határozat)**

ad 5.

Kovacsics Árpád: 2005. május 19-én 14 órakor Dunaújvárosban, a Kerpely Antalkollégiumban választmányi ülés lesz, ahol az OMBKE ifjúsági munkáját vitatjuk meg. Ezt követően baráti találkozóra kerül sor a helyi szervezet tagjaival. Este 20.30-kor szalamanderfelvonulás Dunaújvárosban.

A 94. küldöttgyűlés 2005. május 20-án 11 órakor lesz a Dunaújvárosi Főiskolán. Május 20-án külön autóbussz indul Budapestről a küldöttgyűlésre

Kiss Csaba jelezte az egyesületnek,

hogy 2005. év végéig meg kívánja jelenteni a Vocem Preco átdolgozott és összevont kötetét. Kéri egyesületünket a hírverés és terjesztés segítésében. Az egyesület támogatja a kezdeményezést.

Tóth János: Papp Simon szobrát felavatták Zalaegerszegen, május közepén Kapnikbányán is felállításra kerül. Born Ignác mellszobra készül, melyet a Magyar Olajipari Múzeumban ünnepség keretében avatják nyár közepén.

Katkó Károly: Csaszlava Jenővel együtt javaslatot dolgoztak ki a Szent Borbála-érem kitüntetések keretszámainak elosztására. Kérte, hogy az érembizottság ezt vitassa meg és a választmány a következő ülésen hagyja jóvá.

Dr. Lengyel Károly: Az OMM Öntödei Múzeuma 2005. június 23-26. között rendezi az V. harangtörténeti ankétját. Várják az érdeklődőket.

Dr. Dúl Jenő: Ez év őszén ünnepli az egyetemi osztály a megalakulásának 50. évfordulóját.

2005. április 22., Székesfehérvár

Az ALCOA-Köfém Művelődési Házában megtartott választmányi ülést *Petrusz Béla* alelnök vezette. A megjelentek üdvözlése után a választmány az alábbi napirendet fogadta el

Napirend

1. A 94. küldöttgyűlésen átadandó kitüntetések
Előterjesztő: *Dr. Fazekas János*, az érembizottság elnöke
2. A választmány írásos beszámolója a 94. küldöttgyűlésre
Előterjesztő: *Kovacsics Árpád* főtktár
3. Az OMBKE 2004. évről szóló közhasznúsági jelentése
Előterjesztő: *Dr. Gagyai Pálffy* András ügyvezető igazgató

ad 1.

Az érembizottság személyre szóló előterjesztését a választmány tagjai írásban megkapták.

ad 2.

Kovacsics Árpád: a választmány tagjai írásban megkapták a beszámolót azzal, hogy tegyenek írásos észrevételeket, kiegészítéseket. Két kiegészítő javaslat érkezett a rendezvények felsorolásához *dr. Solymár Károlytól* és *Csaszlava Jenőtől*. Ezeket beépítjük a végleges anyagba.

Puzs Ferenc szövegére tette, hogy eddig őt nem hívták meg a választmányi ülésekre, hogy megindokolhassa azokat a javaslatokat, amelyeket az előző küldöttgyűlésen tett. Csak a Bányászati Lapokból értesült arról, hogy a választmány foglalkozott az indítványokkal.

A választmány egyhangú szavazással úgy döntött, hogy a 93. küldöttgyűlés határozatainak végrehajtását is tartalmazó beszámolót a 94. küldöttgyűlés elé terjeszti. **(V. 5/2005. sz. határozat)**

ad 3.

Molnár István: Az ellenőrző bizottság a gazdálkodással kapcsolatos kérdésekről az előző választmányi ülésen már ismertette véleményét. A 94. küldöttgyűlésen ennek megfelelően fog a bizottság beszámolni, most észrevételt nem tesz.

A választmány egyhangú szavazással egyetértett azzal, hogy az ismertetett közhasznúsági jelentést a küldöttgyűlés elé terjesszék. **(V. 6/2005. sz. határozat)**

ad 4.

Dr. Gagyai Pálffy András tájékoztatást adott a küldöttgyűlés előkészületeiről.

Ősz Árpád megkérdezte, hogy az egyesület részt vesz-e a meghirdetett NCA pályázatokon.

Dr. Gagyai Pálffy András: Az NCA pályázatok beadási határideje május 2. Az OMBKE csak az országos hatókörű civil szervezetek között pályázhat. A működési költségekre a maximálisan igényelhető 7 millió Ft-ot pályázzuk meg. Feltehető, hogy ennek csak egy részét lehet megkapni. (Megjegyzés: *Ősz Árpád* felvetésére az egyesület „a nemzetközi kapcsolatok ápolása” témában is beadta a pályázatát!)

A 2005. április 22-i választmányi ülés határozatai

V. 4/2005 sz. határozat: A választmány egyhangúlag jóváhagyta a 94. küldöttgyűlésen kitüntetendő személyek névsorát.

V. 5/2005 sz. határozat: A választmány egyhangú határozattal elfogadta a 94. küldöttgyűlés elé terjesztendő választmányi beszámolót.

V. 6/2005 sz. határozat: A választmány egyhangú határozattal elfogadta a 94. küldöttgyűlés elé terjesztendő közhasznúsági jelentést.

Dr. Takács István: Katkó Károly és Csaszlava Jenő készítettek egy javaslatot a Szent Borbála-érem elosztási rendjére. Ezzel nem értenek egyet.

Petrusz Béla véleménye szerint nem lenne célszerű előre szigorú szabályokat

alkotni. A kitüntetési keretek szakosztályi elosztása függ attól is, hogy kik a kitüntetésre javasolt személyek. Azt javasolja, hogy a három kohász szakosztály egyeztessen, mielőtt a választmány ezt megtárgyalná. Elképzelhető az is, hogy nem kell

a választmánynak döntenie. Ezt követően a választmány tagjai részt vettek a székesfehérvári szervezet megalakulásának 50. évfordulója alkalmából rendezett ünnepi megemlékezésen.

Összeállítva az ülések jegyzőkönyve alapján

■ A FÉMKOHÁSZATI SZAKOSZTÁLY HÍREI

Fémkohászok ünnepi vezetőségi ülése

Időpont egyeztetési nehézségek miatt az idén a megszokottnál korábban, március 10-én ünnepelt a szakosztály. A március 15-e tiszteletére és a szabadságharc emlékére rendezett kibővített szakosztály-vezetőségi ülésen a hagyományoknak megfelelően részt vett *dr. Tolnay Lajos*, az egyesület elnöke, *dr. Gágyri Pálffy András* ügyvezető, *dr. Verő Balázs* a BKL Kohászat felelős szerkesztője, a tiszteleti tagok, a pártoló tagvállalatok képviselői, az elmúlt közgyűlés szakosztályi kitüntetettjei, valamint a miskolci fémkohászati szakmai napot szponzoráló vállalatok képviselői.

Petrusz Béla elnöki köszöntője után egy perces néma felállással emlékeztünk

meg a fémkohászokkal kiemelkedően jó kapcsolatot ápoló, a közelmúltban eltávozott két öntő kollégáról, *Lantos Istvánról* és *Pibóssy Béláról*. Ezt követően rövid titkári beszámoló hangzott el *Hajnal Jánortól* (éves program, szakosztály vezetőségi adatbázis, BKL, kitüntetések, közeljövő programjai).

A következő napirendi pontban új pártoló tagvállalatunk – amely évi 250 E Ft-tal támogatja a szakosztály működését –, a Schmelzmetall Hungaria Kft. mutatkozott be. *Varga Ferenc* ügyvezető igazgató mutatta be a cégcsoportot, a csepeli üzemet, annak megalakulását, tevékenységük műszaki, termelési mutatóit és fejlesztési terveiket. Ezt követte a hagyomá-

nyos 1848/49-es megemlékezés, mint minden évben *Fuzsa Ferenc* alelnök előadásában, majd a közelmúltban elhunyt *dr. Horváth Zoltánra*, a Fémkohászattani Tanszék legendás hírű professzorára emlékezett volt tanítványa és éveken át volt kollégája *dr. Mihalik Árpád*.

A hivatalos program ezzel befejeződött és következett a szintén hagyományos csülkös vacsora. Nótázás, anekdotázás és fémkohász-történetek felelevenítése közben ismét jó zamatú volt a somlói chardonney és a villányi kékfrankos. De ezúttal a sörivők is elégedetten távoztak... végre hideg volt a sör.

Hajnal J.

Koszorúzás Sóltz Vilmos síremlékénél

Az OMBKE fémkohászati szakosztálya kezdeményezte, hogy minden évben az egyesület tagjai koszorúzzák meg Sóltz Vilmos síremlékét. Ebben az évben a fémkohászati szakosztály budapesti csoportja szervezésében május 12-én a Fiumei úti Sírkert 28-as parcellájában a jelen lévő tagtársak megkoszorúzták a síremlékét. A sírkertben elhangzott méltatást *Molnár István*, a budapesti csoport titkára tartotta.

„Sóltz Vilmos 1833-ban a Szepes megyei Svedlőren született. Gimnáziumi tanulmányait Eperjesen és Kassán végezte, majd 1854-től 1859-ig a még német nyelvű selmeci Bányászati és Erdészeti Akadémia bányászhallgatója volt.

1881-ben éri az a megtiszteltetés, hogy a selmeci Akadémia *Kerpely Antaltá*vozásával megürülő vaskohászati tanszékére hívják, és 48 éves korában a vaskohászat és vasgyártás tanszéken rendes tanárnak nevezik ki. Később – *Farkas István*, az akadémia igazgatója nyugdíjba vonulását követően – érdemeiért az Akadémia igazgatói teendőinek az ellátásával bízzák meg.

A Selmecbányán 1887-ben megalakult Magyar Bányászati és Kohászati Irodalom

Pártoló Egyesület kevés látható eredményt felmutató kezdő évei után 1891-ben Sóltz Vilmost választja elnökéül. Sóltz szervező energiáit bizonyítja, hogy szerkesztésében már 1892 elején megjelenik az Irodalom Pártoló Egyesület Évkönyve.

Az évkönyv előszava tartalmazza az ő felhívását arra, hogy az Akadémia új (erdészeti) épülete közeli felavatási ünnepe alkalmából tartandó közgyűlésén a Magyar Bányászati és Kohászati Irodalom Pártoló Egyesület „egy igazi magyar bányászati és kohászati egyesületté alakuljon”.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület az 1892. június 27-i közgyűlésen meg is alakult és alelnökké Sóltz Vilmost választják.

Az OMBKE az első kilenc éve alatt Sóltz Vilmos vezetésével rendkívül aktív. A bányászat és kohászat fellendítésének és magyarsításának jelszavával szélesen kibontakozott az egyesületi élet, kialakult a magyar bányászok és kohászok testületi szelleme. Sóltz Vilmos elévülhetetlen érdeme, hogy eredményes kezdeményezője és befejezője volt az OMBKE megalapításának!

A hálás Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület alapítójának (az 1901-ben Budapesten bekövetkező halálát követően), 1904. szeptember 25-én síremlékét állít, rajta Sóltz Vilmos bronz domborművű arcmasával. Az egyesület alapításának 75. éves jubileumán, az egyesületi élet fejlesztésében szerzett érdemek elismerésére, Sóltz Vilmos-érmet alapított.

Sóltz Vilmos neve így olvad össze a Selmecbányán életre hívott Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesülettel.”

M. I.

80. születésnapját ünnepelte

Illyés János okleveles kohómérnök, a Vaskut nyugalmazott osztályvezetője, április 22-én töltötte be 80. életévét.

Kohómérnöki oklevelét Miskolcon, a Nehézipari Műszaki Egyetemen szerezte 1953-ban. Munkásságát 1944-ben kezdte a MÁVAG diósgyőri elektroacélművében, gyakornokként. A háború után a nagyolvasztóművébe került, és további tevékenysége a nyersvasgyártással kapcsolatos. Mint tervező az 50 m³-es bauxitkohó kiviteli terveit készítette és részt vett az építésben. A 700 m³-es nagyolvasztó építésénél mint ellenőr dolgozott. Részt vett a nagyolvasztók esedékes átépítésében mint tervező és irányító. Később bekapcsolódott a metallurgiai üzemi feladatokba. 1962-ben irányította az 50 m²-es DL-zsugorítószalag tervezését a korábban leállított vörösiszapmű üzemépületeinek kihasználására. 1962-ben áthelyezték a Vaskohászati Igazgatóságra, majd 1964-ben a Vaskut ércmetallurgia osztályára, ahol különféle nyersvasgyártással összefüggő alkalmazott kutatásokat, kísérleteket végzett. Egyidejűleg ellátta az OMBKE nyersvasgyártási szakcsoportjának titkári teendőit 1972–85 között több cikluson át, nyugállományba vonulásáig. Társzerzőként részt vett a Vaskohászati kézikönyv és a négy nyelvű kohászati műszaki szótár kidolgozásában. Munkássága folyamán szakelődások és szakcikkek, valamint szakmai kitüntetések is fűződnek nevéhez.

Imre János kohásztechnikus 1925. május 25-én született Rákospalotán. A középiskola elvégzése után a Gamma művek öntődéjében öntőszakmát tanult és itt dolgozott 1949-ig mint öntősegéd, majd mint művezető. Tanulmányait a Dolgozók Öntőipari Középiskolájában induló első évfolyamban végezte (1947–51), kohóipari technikus oklevelet kapott 1951 júniusában.

1949-től a Nehézipari Minisztérium vaskohászati főosztályán, majd áthelyezéssel a Kohó- és Gépipari Minisztérium műszaki fejlesztési főosztályán dolgozott üzemszervezői munkakörben. A NIM-ben 1950-ben a Közgazdasági Egyetem által indított, egyéves üzemgazdasági tanfolyamot végzett.

1953-ban megbízták az EMAG Vasöntöde vezetésével, amit 1956-ig ellátott. 1957–58-ban az Alumínium Öntöde főmérnöke, 1959–67-ig a Dugattyú- és Csapágyöntöde főtechnológusa.

1967–1985-ig, nyugdíjazásáig a Vasipari Kutató Intézet munkatársa. Feladatköre volt az öntödei osztály szervezetébe tartozó kísérleti részleg irányítása, ezen belül a nyomásos fémöntés és precíziós öntés fejlesztése. E területen végzett munkáját az ipari miniszter a Kiváló Kohász kitüntető cím adásával ismerte el. Nyugdíjazása után 1990-ig a Vaskut precíziós osztályának megbízott vezetője volt. Egyesületünknek 1949. január 1-je óta tagja. Több évig volt a nyomásos öntészeti szakcsoport vezetője. A szakmai rendezvényeken tartott előadásokon kívül társzerzőkkel közös több mint húsz szakcikket jelent meg.

Szántai István okleveles gépészmérnök május 13-án töltötte be 80. életévét.

Pályáját 1947-ben a Csepel Művek Szerkezet- és Emelőgépgyárában (SzEG) kezdte emelő és szállítógépek – ezen belül bányászati szállítórendszerek – tervezése szakterületen.

1952-től a SzEG főmérnöki teendőit látta el. 1957 tavaszától – a Nagy Imre-kormány programjának megfelelően – főmérnöki beosztásban ipari szintű fejlesztést és irányítást végzett a Szarvasi Gépállomáson. 1960-tól a Csepel Művek Tervező Intézetében irányító tervezőként, osztályvezetői beosztásban tevékenykedett. 1975-től a Csepel Művek hat gyáregységének nagy fejlesztési időszakában kapott megbízást a létesítményi főmérnökség vezetésére, amely a tervezéstől az üzembe helyezésig terjedő feladatokat tartalmazta.

1984-es nyugdíjba vonulása után a Budapest és Vidéke MÉH Vállalatnál hét évig fejlesztéssel foglalkozott, színesfémkohászat, üveg-, acélforgács- és papírfeldolgozás szakterületeken.

75. születésnapját ünnepelte

Dr. Farkas Ottó (1930. január 31. Ungvár) vaskohómérnök (1952), doktorált (1963), a műszaki tudomány kandidátusa (1970), doktora (1980), az Oroszországi Természettudományi Akadémia külföldi tagja (1996-tól). A Miskolci Egyetem Vaskohászattani Tanszékének tanársegéde (1952–1957), egy. adjunktusa (1957–1966), egy. docense (1966–1975), egy. tanára (1975–2000), professor emeritusa (2000-től), tanszékvezetője (1987–1995), és a Metallurgiai Intézet Igazgatója (1987–1995). A ME Kohómérnöki Karának dékánja (1984–1986), az egyetem oktatási rektorhelyettese (1986–1992), általános rektorhelyettese (1992–1994), rektora (1994–1997). A miskolci Lenin Kohászati Művek nagyolvasztó gyárrészlegének féléllású mérnöke (1955–1957). Elméleti kohászattannal, a nyersvasgyártás metallurgiai és energetikai problémáival, az indirekt redukciós folyamatokkal, a nagyolvasztószalag szerkezetével, kéntelenítőképességével és Si-redukcióra gyakorolt hatásának vizsgálatával, a direkt- és olvadékredukciós eljárásokkal foglalkozik. 86 szakcikket írt és 75 konferencia-előadást tartott.

Egyetemi tankönyvei, jegyzetei: Ferroötvözetek gyártása (Bp., 1961); Vas- és fémkohászattan I. Simon Sándorral (Bp., 1962); Nyersvasgyártás (Bp., 1966); Nyersvaskohászattan I. (Bp. 1984) és II. (Bp., 1986); Nyersvasmetallurgia (Bp., 1989); Vaskohászati kézikönyv egyes fejezetei (Bp., 1985).

Az MTA Kohászati Bizottságának volt tagja, a Metallurgiai Albizottság titkára (1967–1970), az MTA Metallurgiai Bizottság tagja, titkára (1973–1990), elnöke (1990–1996), az OMBKE nyersvasgyártó szakbizottság, a Mérnöktovbábképző Ta-

nács kohászszakbizottság (1973–1976), a Vasipari Kutató Intézet tudományos tanácsa (1978–1983), az MTA-TMB (1988–1995), Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság kohászati albizottsága tagja (1990–1995), a Borsodi Vaskohászati Tröszt felügyelőbizottságának társelnöke (1989–1990), a Szakemberek a Kohászatért Alapítvány elnöke (1998–).

Fontosabb kitüntetései: Akadémiai Díj (1981), Pro Universitate (1993), Gábor Dénes-díj (1994), a Nemzetközi Természet- és Társadalomtudomány Akadémia Szent György-kereszt Érdemrendje (1996), a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje (1997), a Miskolci Egyetem tiszteletbeli doktora (2003).

Dr. Farkas Ottóné dr. Mayr Klára 1930. június 21-én született Szekszárdon. Alap- és középfokú tanulmányait Pécsen, Nagyváradon és Sárospatakon végezte. 1954-ben szerzett vaskohómérnöki oklevelet a Nehézipari Műszaki Egyetem Kohómérnöki Karán Miskolcon. Ezóta, az 1990. évi nyugdíjba vonulásáig a fenti kar Tüzeléstan Tanszékén oktatóként dolgozott. Egyetemi docensként 13 éven át (1975–1987) a tanszék vezetője is volt. Kohómérnök- és gázmérnökhallgatók graduális oktatásában, szakmérnökhallgatók postgraduális oktatásában vett részt tüzeléstan, ipari kemencék, környezetvédelem, kazánok, gázgyártás témákban. Vendégoktatóként a Magdeburgi Egyetemen több alkalommal előadássorozatot tartott.

Kutatási tevékenységének eredményeiből készített disszertációi és vizsgái alapján 1973-ban Dr. techn. címet, 1980-ban a műszaki tudományok kandidátusa, 1997-ben PhD tudományos fokozatot nyert el. A tanszék tudományos tevékenységében ma is részt vesz doktoranduszok oktatásával.

Publikációi magyar- és idegen nyelven 1956 óta folyamatosan jelennek meg, ezideig több mint 250, könyvrészletek, könyvek, egyetemi jegyzetek, folyóiratcikkek, monográfiák, oktatási segédletek, konferenciakiadványok formájában. 90 alkalommal bel- és külföldi konferenciákon tartott előadásokat.

1951. óta OMBKE tag. Számos tisztséget

töltött be tudományos szervezetekben, így MTA, MAB különböző munkabizottságaiban. Több alkalommal kapott állami, egyetemi, kari és OMBKE kitüntetést.

Dr. Farkas Sándor okl. vaskohómérnök 1930-ban született Sopronban, gimnáziumi és egyetemi tanulmányait is itt végezte. Vaskohómérnöki diplomáját 1952-ben szerezte. Műszaki doktorrá 1985-ben a Miskolci Egyetemen avatták.

A Budapesti Központi Vaskohászati Kemenceépítő Vállalatnál helyezkedett el, amely 1968-tól profilbővülésének eredményeként Kohászati Gyárépítő Vállalat nevet viselte. Innét is ment nyugdíjba 48 éves munkaviszony után, amelyet egyetlen vállalatnál töltött. Nevezett vállalat a vas- és fémkohászat, öntőipar és különböző gépipari ágazatok nagyberuházási, fejlesztési munkáin dolgozott. Többnyire úgy, hogy maga végezte azok műszaki tervezését, (fő)vállalkozását, és saját részlegeivel (vagy alvállalkozóival) a kivitelezési (építés, gyártás, szerelés, üzembe helyezés stb.) munkákat.

Korszerű gépeket gyártott (kemencék, vas- és gépszerkezetek) bel- és külföldi célokra egyaránt. Ehhez, a több mint 4000 fős, vertikális felépítésű vállalat biztosította a hátteret.

Farkas Sándor a vállalatnál a következő munkaköröket töltötte be: építés-, szerelésvezető, vállalati főtechnológus majd főmérnök, műszaki igazgató, 1983-tól vezérigazgató a vállalat megszűnéséig (1999).

Több szakkönyv szerzője vagy társszerzője. Kb. 50 szakcikket jelent meg. Gyakran tartott előadásokat, külföldi előadásai között említésre méltók azok, amelyeket Bogota, Caracas, Moszkva, Peking, Krakkó stb. egyes rendezvényein tartott.

Társadalmi munka keretében elnökhelyettese volt az MVAE-nek (két cikluson keresztül az OMBKE-nak elnökségi tagja volt). A Vasas Szakszervezetek Kohászati Iparági Bizottságának (kb. 10 éven keresztül) elnöke volt, úgyszintén több más szakmai bizottságnak vezetője vagy munkatársa.

Munkáját az állam vagy társadalmi szervezetek sokszor ismerték el:

– állami kitüntetések (1956. július, 1968., 1975., 1984.)

– Eötvös Loránd-díj

– OMBKE kitüntetés

– iparági, vállalati Kiváló Dolgozó kitüntetések vagy díjak

– külföldi minisztériumok kitüntetései (2 alkalommal)

Dr. Fuchs Erik 1930. június 12-én született Győrött. Okl. kohómérnök (1952, Sopron, aranyoklevél: 2002, Miskolc), Dr.-techn. (1963); a műszaki tudomány kandidátusa (1962), majd doktora (1974). A Miskolci Egyetem c. egyetemi tanára (1985), illetve Dr. h.c. tiszteletbeli doktora (2004).

1952-től 1987-ig

az egykori Vasipari Kutató Intézet, illetve jogutódjának munkatársa, végül kutatásszervezési főmérnöke. Az 1990. évi nyugdíjazásáig a Miskolci Egyetem Műszerközpontjának ügyvezető igazgatója. Nyugdíjasként még három évig a Soproni Egyetem Innovációs Irodájának ügyvezetője.

A felsőoktatásban egyetemi hallgató kora óta tevékenykedett: 1949-től a soproni Fizikai Tanszék demonstrátora. Oktatott a BME-n, a Mérnöki Továbbképző Intézet keretei között, főként azonban a mai Miskolci Egyetem (ME) Fémtechnológiai Tanszékén. Egy szemeszteren át vendégtanára volt a Freibergi Bányászati Akadémiának (1972). A Collegium Hungaricum ösztöndíjasaként dolgozott a Bécsi Műszaki Egyetem Alkalmazott Fizikai Tanszékén (1972/73).

1970-től évtizedeken át tagja, tisztségviselője volt a Magyar Tudományos Akadémia különböző bizottságainak. Részt vett a Tudományos Minősítő Bizottság munkájában; egy cikluson át tagja volt a TMB Fizikai és Csillagászati Szakbizottságának. 1980-tól tagja és koordinátora volt a Nemzetközi Űrkutatási Bizottság (COSPAR) Magyar Nemzeti Bizottságának. Alapító tagja, tisztségviselője volt a Magyar Innovációs Kamarának; stb.

Az OMBKE-nek 1950 óta tagja. Néhány évig részt vett a BKL Kohászat szerkesztésében. Egyik alapítója, sok évig elnöke volt az anyagvizsgáló szakcsoportnak. A Kohászati Anyagvizsgáló Napok egyik létrehozója és 1985-ig az egyik főszerkesztője. Kezdetől fogva meghatározó szerepe volt

az egykori Vaskut fémtani–anyagszerkezzetani kutatólaboratóriumainak megszervezésében, a kísérleti fizika lehetőségeinek előtérbe helyezésében, az anyagtudományi alapokon nyugvó, új kutatásfejlesztési szemlélet ágazati elfogadtatásában. Az 1980. évi szovjet–magyar közös űrrepülés BEALUCA űr-anyagtechnológiai programjának kezdeményezője és kezdeti irányítója (1979–1986).

Rendszeresen tartott előadásokat hazai és nemzetközi, szakmai rendezvényeken. Őt egyetemi jegyzete, több mint 100 tudományos publikációja jelent meg, nagyrészt külföldi folyóiratokban. Feltalálótársa számos, köztük két űr-anyagtechnológiai vonatkozású szabadalomnak.

Kitüntetései: A kohászat kiváló dolgozója (1972), Akadémiai Díj (1974), Sóltz Vilmos-émlékérem (OMBKE, 1979, 1990, 2000), Munka Érdemrend ezüst fokozat (1980), Kiváló Feltaláló arany fokozat (1983).

Schippertné dr. Sapsal Vera okl. vegyész-mérnök, a műszaki tudomány kandidátusa áprilisban ünnepelte 75. születésnapját. Egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyész-mérnöki Karán, majd a Veszprémi Vegyipari Egyetemen végezte és fejezte be kitüntetéssel.

Szakmai tevékenységét a Fémipari Kutató Intézetben (FKI) kezdte meg. Pályája során az elektrokémiaiáról az alumínium és ötvözetek képlékenyalakítására tért át. Technológusként dolgozott egy kábelgyárban és a Székesfehérvári Könnyűféműben.

1965-től irányította a Székesfehérvári Könnyűfémű présmű és hengerű beruhaszásához kapcsolódó Központi Technológiai Kutató Laboratórium (KTKL) létesítését és 1974-ig működését. A KTKL-nek az FKI-hez történő csatolása után főmunkatársi majd tudományos tanácsadói minőségben dolgozott.

1977-ben a profilok melegsajtolása témakörben megvédte a kandidátusi disszertációját.

Magyar és külföldi szaklapokban több publikációja jelent meg. 1985-ben ment nyugdíjba. 2001-ben 40 éves OMBKE tag-ságáért emlékéremmel tüntették ki, 2004-ben aranydiplomát kapott.

70. születésnapját ünnepelte

Drótos László okl. kohómérnök (1935. június 13.) a miskolci Gépipari Technikumban érettségizett, majd a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen technológus mérnökként kapott diplomát. Munkahelyi és szakmai tevékenysége mindvégig Miskolc városához kötődött, döntően a diósgyőri vasgyárhoz, a Lenin Kohászati Művekhez. Közben 12 éven át a város és megye irányítását végző testületekben vezető tisztségeket is betöltött.

A diósgyőri kohászatban éveken át először műszaki előadóként, majd a vállalat műszaki titkáráként, a hengerű gyár-egység termelési főnökeként, végül – 1982–1989 között, saját kérelmére bekövetkezett nyugdíjazásáig – vezérigazgatóként dolgozott. Aktív éveit során mellékállásban az egyetem akadémiai kutatója is volt, és társadalmi megbízatásként többek között a Miskolci Egyetem tanácsában, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság plénumában, a Magyar Kereskedelmi Kamarában és KGST bizottságokban tevékenykedett.

Munkaköreiből adódóan részt vett a diósgyőri gyárnak az 50-es évek második felétől a 80-as évek végéig tartó fejlesztésében és megújuló termelésirányításában. Munkatársaival együtt kezdeményezője és közreműködője volt a diósgyőri nemesacél-hengerű és a kombinált technológiák termelésfelfuttatásának, az elavult nagyolvasztók, SM-kemencék, és egyéb gazdaságtalan tevékenységek hazánkban elsőként történő leállításának. A kedvezőtlen acélpiacon kilátásokat és a hazai kohászati üzemek fokozódó gazdasági nehézségeit figyelembe véve – ennek várható súlyos következményei megelőzése céljából – ő javasolta, majd 1989. január 1-jétől kormányzati segítséggel megvalósította a két borsodi nagyüzem, az ózdi és diósgyőri állami vasgyárak szellemi, anyagi eszközeinek egy trösztben történő egyesítését.

Az egyesületben éveken át a diósgyőri szervezet elnöki tisztét töltötte be. Közreműködött az Öntödei Múzeum és a Központi Kohászati Múzeum létrehozásában és fejlesztésükben. 2000-től – az 1987-ben Diósgyőrből elindult – „Bányászati és

kohászati emlékek nyomában" című program önkéntes irányítóhoz csatlakozott. Ennek kapcsán operatív munkaszervezetet hozott létre, amely egyre inkább kiterjeszti tevékenységét a teljes hazai ipari örökség védelmére és hasznosítására.

Korponay Gyula okl. kohómérnök április 2-án töltötte be 70. életévét.

1957 tavaszán IV. éves kohómérnök-hallgatóként kicsapták az egyetemről. A minisztérium közbenjárására került a Lőrinci Hengerműbe segédmunkásnak. A hengersonon alkalmazták, ahol részt kellett vennie az állvány alatti revézésben, sőt a még meleg kemence salakolásában is. Két évig végezte ezt a munkát. Abban az időben a sorvonó hajtás túlterhelése miatt 3-5 hónaponta tört a sorvonó fogaskerék-hajtómű kiskereke. A fogaskerék-tervezésben alkalmazott profilleltolás alkalmazásával, tengelytápváltozás nélkül, kétszer akkora modulal tervezett fogaskerékpárt, amely bírta a 10 000 kW terhelést. Ezt a tervet a KGMTI gépészeti osztálya elfogadta, és így egyszerű alkatrész-cserével megoldódott ez a súlyos üzemzavar.

1961-ben védte meg diplomáját. 1964-ben az egyesület anyagtakarékosági pályázatot írt ki, ennek hatására vizsgálta a durvalemez anyagfelhasználását. Javasolta a bugák darabolásának áthelyezését a blokk- illetve előnyújtó sorról a felhasználó hengerson bugaterére. Ezzel a megoldással 10 kg/tonna anyagmegtakarítás vált lehetővé.

A Lőrinci Hengerműnél az ő nevéhez fűződik a lemezek felíratkozásának ma is alkalmazott megoldása. Műszaki osztályvezetőként – a gépipar igényeinek megfelelően – a durvalemez ridegedésének minél kisebb hőmérsékleten való bekövetkezése érdekében a legkülönbözőbb ötvözesi rendszereket alkalmazta. Foglalkozott ezek hengerléstechnikai következményeinek elhárításával. A ridegedés terén szerzett tapasztalatairól hengerészkonferenciákon illetve a BKL Kohászatban számolt be.

Hozzá tartozott a lemezek minőségellenőrzéséből a kémiai összetétel meghatározása. A kezdeti gravimetriás és térfogatós módszerekről fokozatosan állt át a

színképelemzésre, és végül sikerült egy ARL-quantométert telepítenie. Nyugdíjba vonulása előtt még megszervezte az üzem minőségbiztosítási rendszerét.

A Lőrinci Hengermű alapításának 50. évfordulóján – 7 évvel nyugdíjazása után – Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült. Fiatalkori helytállásáért a köztársasági elnök 1956-os oklevéllel és a hozzá tartozó nyugdíjjal jutalmazta.

Dr. Vörös Árpád 1935. június 11-én született Budapesten. Középiskolai tanulmányait az Árpád Gimnáziumban, egyetemi tanulmányait a Szovjetunióban és Miskolcon végezte. Okl. kohómérnök (1958), okl. kohóipari gazdasági mérnök (1963), a műszaki tudomány kandidátusa (1970).

A Csepel Művek Vas- és Acélöntödéjében kezdte szakmai pályafutását gyakornokként, majd művezetői, osztályvezetői, gyáregységvezetői, műszaki igazgatói, igazgatói beosztásban dolgozott. Fő feladatai a gyár rekonstrukcióhoz kapcsolódtak, melyek keretében létrejöttek a nagy

szilárdságú, gömbgraftos vasöntvények, járműipari öntvények gyártási feltételei. A gyár termékeinek minőségét BNV-díjak és nagydíjak ismerték el. Szakmai tevékenységéért Eötvös Loránd-díj (1980), egyéni Állami Díj (1985) kitüntetésben részesült.

1980-ban a Csepeli Acélmű és Csőgyár egyesítésével bízták meg, amit igazgatóként sikeresen oldott meg a Csepeli Vasmű létrehozásával. 1985–90 között az Ipari Minisztériumban dolgozott a kohászatért felelős miniszterhelyettesként. Főként a vaskohászati üzemek racionalizálásával foglalkozó tanulmányok kidolgozását irányította. A minisztérium képviselőjeként részt vett az OMFB elnöksége, az MTA Tudományos Minősítő Bizottsága és különböző reformbizottságok munkájában. Megalapította a Magyar Öntészeti Egyesületet.

Egyesületünknek 1958 óta tagja és számos tisztséget töltött be: az Öntészeti szakosztály titkára (1963–72), elnöke (1972–81), az OMBKE alelnöke (1981–89). A MTESZ-ben az országos elnökség és a végrehajtó bizottság tagja (1982–86), majd alelnöke (1986–89). Munkáját MTESZ-díjjal ismerték el. A Miskolci Egyetem az oktatási munka támogatásáért Signum Aureum Universitatis kitüntetésben

részesítette. Egyesületi munkáját Péch Antal- (1969), z. Zorkóczy Samu-émmel (1987) jutalmazták. Sokat tett a nemzetközi kapcsolatok és együttműködés érdekében. Ennek elismeréseként az Öntő Világszövetség elnökségének tagja (1983–87), alelnöke (1986), elnöke (1987) lett. Nemzetközi elismerést hozott az 1978-ban Budapesten tartott öntő világkongresszus, melynek szervezőbizottsági vezetője volt.

Sokoldalú szakmai és műszaki-tudományos tevékenységét hazai és külföldi szakfolyóiratokban megjelent 65 cikk és 12 könyv fémjelzi, melyeknek szerzője, társszerzője, szerkesztője és fordítója volt. Az öntészeti irodalomban elsőként foglalta össze könyv alakban az öntvény-tisztítás ismereteit. Ezt a könyvét orosz, német és román nyelven is kiadták. 1990-től több magánvállalkozás tulajdonosa és ügyvezetője. Jelenleg az OMBKE tiszteleti tagja és a nemzetközi kapcsolatok bizottságának elnöke.

Jubiláló tagtársainknak szeretettel gratulálunk, további jó egészséget és még sok békés évet kívánunk!

HELYI SZERVEZETEINK ÉLETÉBŐL

Szakmai nap Ajkán

Érdekes előadásokkal lepte meg a rendezőség a 2005. évi szakmai napon a fémkohászati szakosztály ajkai csoportja meghívásának eleget tevő résztvevőket 2005 május 6-án az ajkai kaszinóban

Valló Ferenc megnyitó szavai után dr. Tolnay Lajos a MAL Rt. elnöke kért „napirend előtt” szót. Szabadon, főliák vetítése nélkül beszélt a magyar gazdaság és ezen belül a MAL Rt. helyzetéről, gondjairól és intézkedéseiről a szinte elviselhetetlen helyzet kivédésére. Az erős forint miatt az átmenetileg magas alumíniumár hatása nem volt érezhető a társaság eredményében. A rendszerhasználati díjnak az inflációt jóval meghaladó emelése még fokozták az energiatermelők áremelése által okozott eredményromlást. A külső tényezők káros hatásait nem, vagy csak alig sikerült vállalati intézkedésekkel ellensúlyozni. A MAL Rt. kénytelen volt teljesen

új stratégiát, középtávú tervet kidolgozni, melyben szerepel az Inotai alumíniumkohó leállítása (a korábban tervezett rekonstrukció helyett), az importbauxit hányadának növelése, majd a hazai bauxit kifogyása után újabb külföldi bauxitforrások feltárása. A gazdasági intézkedések mellett át kellett gondolni a tervezett műszaki intézkedéseket is. Meg kell tervezni a MAL Rt. „kohó utáni” életét. A timföldágazat a nehéz időkben is eredményes volt. A vásárolt energia agresszív és nagyrészt indokolatlan áremelése ellen esetleg saját erőmű építése (akár hitelből is) jöhet szóba. Ez a kijelentés nem hangzott el szó szerint, de a szövegből kiérezhető volt. A MAL-ra sok érdekes és nagy feladat, kemény kihívás vár. Át kell gondolni a vertikum működtetésének értelmét. A MAL Rt. meg fog felelni a kihívásoknak.

Dr. Tolnay Lajos előadása után dr. Síl-

linger Nándor „A változó MAL” címmel mondott el érdekes adalékokat a cégcsoport tevékenységéről, gondjairól és terveiről. Tulajdonképpen az előző ismertetés egészítette ki számszerű adatokkal. Természetesen nem mulasztotta el a kedvőtlen külső befolyások ismertetését. Részletesen ecsetelte a hatóságoknak a gazdasági életre károsan ható intézkedéseit, szólt az energiahasználati díj nagymérvű emeléséről, amit joggal sorolhatunk a hatósági intézkedések közé. Részletezte a hedzselés többé-kevésbé sikeres hatását, a műszaki intézkedések eredményeit. A kohó leállításával összefüggésben, vagy azután új, kis leégéssel olvasztó kemencét helyeznek üzembe és áttérnek a hulladékbeolvasztásra, mint a saját fémnél olcsóbb fémforrásra. Utalt arra, hogy a MAL Rt. átveszi a bauxitbányát a kedvőtlen ÁFA szabályok ellensúlyozására.

Végül utalt a SILKEM vállalattal történt sikeres fúzióra. Az ő előadása sem sugárzott sok optimizmust.

A MAL vállalatcsoport egyik újabb tagját, a SILKEM céget *J. Bedrac* igazgató mutatta be. Ismertette a cég termelési profilját és elmondta az együttműködés előnyeit.

Az alumíniumágazatról *Csatlós Géza* beszámolóját hallgathatták meg a résztvevők. „Az inotai alumínium félgyártmányok piaci helyzete és jövőképe” címmel. Ő az alumíniumágazat szerkezeti felépítését mutatta be, és az egyes termékeknek az ágazat eredményében betöltött szerepéről tájékoztatott. Beszámolójának fő mondanivalója a hozzáadott érték növelésének lehetősége és hatása volt.

A timföldeseket is gazdasági jellegű beszámolóval tisztelte meg a rendezőség. *Sitkei Ferenc*, a timföldágazat struktúraváltásának okait, intézkedéseit és eredményeit vázolta fel. A többi magyar előadónál könnyebb volt a helyzete, mert az eredményes ágazat sikereit könnyebb volt indokolni, mint a veszteségesek gondjait. Az ágazat sikeresen növeli a speciális termékek hányadát és a tudományos intézményekkel együttműködve fejleszt ki új termékeket. A SILKEM a kooperációban részben mint alapanyag-szállító, részben mint kiegészítő termék gyártója, részben mint egyes ajkai timföld közbenső terméként történő felhasználója jól egészíti ki az ajkai termékpalettát. Az ágazat a kohó leállítása után végképpen megszűnteti a kohászati timföld gazdaságtalan termelését. A műszaki feladatokhoz társul

a piaci lehetőségek feltárása, mert egyes termékek gyártásánál több a kapacitás, mint a pillanatnyi igény.

Műszaki információkat ígért *dr. Csöke Boronabécs*, a Miskolci Egyetem professzorának előadása a timföld őrlemények gyártástechnológiai fejlesztéséről. Az előadást *Csernye László* mondta el. Tavaly ebben a témában *dr. Török Tamás* beszélt egy 5 l-es, laboratóriumi golyósmalomban végzett őrlési kísérletek alapján levont következtetésekről. Most az üzemi malomban és a tanszék kísérleti malmában végzett kísérletek feltételeiről, feladatkitűzéseiről és eredményeiről értesülhettek a résztvevők. Az előadás tartalma és terjedelme miatt egy önálló vitadélutánban jól elfért volna. Kissé rontotta az élvezhetőségét, hogy a vetített képletek, adatok egy része olvashatatlan volt. A végkövetkeztetés egyértelmű: A kísérletek igazolták a tudományos feltevéseket, a tudomány pedig lehetővé tette az őrlés műszaki paramétereinek korrekt megtervezését.

1. kép. A szakestély kupája

A szakmai nap rendezőit dicséri, hogy az előadók felkérésénél egyetemi professzoron és vállalati igazgatónál alább nem adták. A rendezvény hagyományos, jó hírnevét pedig az a tény igazolja, hogy ezek a magas szintű vezetők eleget tettek a meghívásnak. Az előadások érdekesek voltak, a hallgatóság figyelemmel hallgatta azokat. Hozzászólásra az időhiány miatt nem volt lehetőség.

A szakmai nap után a résztvevők átvehették a szakestély esedékes kellékét, a kupát és a fogadást követően megkezdődött a hagyományos szakestély.

A „Fújhatjuk a vitorlánkat, erős a forint” megszólítású szakestély (1. és 2. kép) a selmeci hagyományainknak megfelelően a választott praeses – *dr. Fazekas János* – irányításával, *Sitkei Ferenc* és *Ortutay Miklós* háznagyok segítségével, *dr. Juhász Attila* és *Grélinger Gábornó* tabírók közreműködésével, *dr. Potáki Attila* kontrázásával jó hangulatban zárta a szakmai napot.

H.W.

2. kép. A házirend felolvasása

50 éves a fémkohászati szakosztály székesfehérvári területi szervezete

A jubileum alkalmából április 22-én a következő programra került sor az Alcoa-Köfém Művelődési Házban:

- 9:30-tól érkezés, regisztráció a művelődési ház portáján
- 10:00 üzemlátogatás a jelentkezők részére az Alcoa-Köfém-ben (1. kép)
- 10:00 tárlatvezetés a Magyar Alumíniumipari Múzeumban, vezetők: *Köhlér Imre*, *Puza Ferenc*, *Tóth István*
- 12:00 az OMBKE választmányának kihelyezett ülése a művelődési ház

tanácsstermében. Az ülésen az egyesület tagjai részt vehettek, tanácskozási joggal.

13:00 SZAKMAI NAP

Megnyitó: *Csurgó Lajos* a helyi csoport elnöke

Kitüntetések átadása: *Petrusz Béla* az OMBKE alelnöke

Előadások:

Rankasz Dezső: Alcoa befektetések Magyarországon

Veres László: Keréktermékgyártás megvalósítása Székesfehérvárott

Dr. Zsámboky László: A civil szerveződések szerepe az egyesület újjászületésében (történeti visszapillantás) (Az előadást a szerző külföldi útja miatt kérésére Puza Ferenc olvasta fel.)

Clement Lajos: Egyesületünk helyi csoportjának első 50 éve

Az első 50 év eseményeiről időszaki kiállítás volt látható a helyszínen, a kiállítás a továbbiakban a Magyar Alumíniumipari Múzeumban tekinthető meg. A jubileumi kiadványról *Csömör Ferenc* szövegét néhány szót. (A borítón – és a kupán is – látható

■ **1. kép.** Az üzemlátogatás résztvevői

embléma *Műcs Béla* bm. tagtársunk szép alkotása)

A jubileum alkalmából a következő kitüntetések átadására került sor:

OMBKE nagy plakett kitüntetésben részesült az Alcoa-Köfém Kft. (a kitüntetést Rankasz Dezső vette át, *2. kép*) és az egyesület jubiláló helyi csoportja.

OMBKE egyesületi munkáért plakett kitüntetést kapták a csoport alapító tagjai: *Tóth Ferenc*, *Horváth György* volt titkárok és *Schultheisz Gyula* tagtársunk.

Meleg szavakkal köszöntötte az immár 50 éves helyi szervezetet és annak minden jelenlegi és volt tagját a választmány nevében Petrusz Béla, a csepeli csoport nevében *Balázs Tamás* valamint *Várhegyi Rezső* tiszteleti tag, volt háromszoros szakosztályelnök.

A városházán Székesfehérvár polgármestere kitüntető kedvességgel köszöntötte vendégeinket és csoportunk vezetőit, s átadta Székesfehérvár megyei jogú város önkormányzatának elismerő oklevelét. A – most először – kapott anyagi támogatást is megköszönve Csurgó Lajos elnökünk a jubileumi kiadványt és az ünnepi kupát adta át a polgármesternek.

Rendezvényünk örvendetesen nagy érdeklődést keltett, több mint 250 főt mozgított meg. Csoportunk tagjainak megjelenési aránya 74% volt. Lelkes résztvevő volt *Rudí Armbuster* tagtársunk, az Alcoa-Köfém első vezérigazgató is.

Fehérvárról a selmeci szellemmel érintettek közül mindenki – bányászok, kohászok (öntészek), erdészek, fások, gépészek, a GEÓ főiskola oktatói, hallgatói –

képviselve volt. Megtiszteltek és köszöntöttek bennünket társ csoportjaink képviselői Inotáról, Ajkáról, Csepelről, Dunaujvárosból, Kecskemétről (erdészek is) Mosonmagyaróvárról, Budapestről, Tatabányáról, Salgótarjánból, a miskolci és a soproni egyetemről, együttvéve több mint százan. Köszönet érte cimborák!!! Így indulunk az újabb 50 évek felé!

(A rendezvény rangjához méltó részletes beszámoló lapunk következő szakmai számában jelenik meg. A szerk.)

✍ Csömöz F. – Puza F.

■ **2. kép.** Rankasz Dezső átveszi az OMBKE nagy plakettjét

■ MÚZEUMI HÍREK

Az öntöttvasat most a Bánságban dicsérik

Nagy érdeklődés mellett nyitotta meg a 19. századi öntöttvas tárgyakból álló kiállítását az OMM Öntödei Múzeuma a bánsági Resica (Reșița, RO) megyei múzeumában. Az öntöttvas dicsérete c. tárlat először Temesváron, a város szívében lévő Muzeul Banatului-ban mutatkozott be április elejétől május végéig, majd innen délebbre költöztettük, a montániparáról méltán híres Resica városába, ahol július végéig tekinthető meg a város központjában

lévő Muzeul Banatului Montan megyei múzeum Bd. Republicii Nr. 10. sz. alatti modern kiállítási csarnokában.

A 16 öntöttvas kályha és a több mint 100 kisebb, művészi igénytel formázott termék a bányászatáról és a kohászatáról évszázadok óta híres régióban azért is érdeklődésre tarthat számot, mert sok öntvény éppen az Osztrák-Magyar Monarchia területén fekvő itteni vasművekből, pl. Ruzskabánya, Stájerlak-Anina, Resica, Ka-

lán, Nadrág műhelyeiből, illetve az erdélyi területen fekvő Szentkeresztbánya, Rójhida és Turjaremete öntödeiből került ki.

A kiállítást Temesváron *Katkó Károly*, az öntészeti szakosztály titkára,

Resicán pedig *Lengyelné Kiss Katalin*, az Öntödei Múzeum igazgatója nyitotta meg. Az eredetileg 2001-ben összeállított kiállítást Lengyelné Kiss Katalin rendezte, s azóta vándorkiállításaként már Szlovákia hét városában (Selmecbánya, Rozsnyó,

Kassa, Töketerebes, Nagymihályi, Nyitra, ill. a pozsonyi Szlovák Nemzeti Múzeumban, majd ezt követően itthoni városainkban, így a komáromi Monostori Erődben, a soproni Központi Bányászati Múzeumban és Szegeden a Móra Ferenc Múzeumban aratott sikert. Időközben az anyagot néhány újabb szép szerzeménnyel, temetői sírkeresztekkel és gyönyörűen megformált korpuszokkal egészítettük ki. A vándoroltatásban nagy szerepe volt annak is, hogy a múzeum munkatársai lelkesen vállalták az újabb és újabb helyszínekre való átköltötés, az újabb elrendezés fáradságos munkáját. Köszönet érte *Huszics György*,

Géczy Dezső, dr. Klug Ottó, Kakas Géza, Csibí Kinga, Demeter Ferenc valamint *Káplán György* kollégáknak.

A bánáti helyszíneken jó lehetőség nyílt az Öntödei Múzeum budai kiállításaira és egyéb rendezvényeire is felhívni a figyelmet.

A resicai kiállítás napján az ottani egyetem meghívása alapján az Öntödei Múzeum történetéről és közművelődési tevékenységéről népes hallgatóság előtt a múzeum igazgatója vetített képes előadást is tartott. A resicai önkormányzat, a német és magyar kisebbségi önkormányzatok, valamint a még működő ipari vállalata-

tok mind elkötelezettek abban, hogy az osztrák leobeni egyetem példáját követve a Bánságban, ill. ahogyan ők mondják, a Bánátban is csatlakozzanak az európai Vaskultúra Útja mozgalomhoz.

A kiállítás július végéig tekinthető meg Resicán. Tagtársainknak felajánljuk, hogy ha arra a vidékre mennének kirándulni, akkor a fontosabb látnivalókról, a bőségesen fellelhető magyar vonatkozású emlékhelyekről információval szolgálunk.

OMM Öntödei Múzeum

Phone/Fax: (+361) 201-4370

LKISS

Rendkívüli osztálytalálkozó – kutakodás a magyar bauxitkutatás kincses ládjában

Az Országos Műszaki Múzeum Alumínium-
ipari Múzeuma és a Magyarhoni Földtani
Társulat tudományos történeti szakosztálya
2005. április 25-én Székesfehérvárra,
„Szent György napi bauxittalálkozó”-ra
hívta a magyar bauxitkutatás szakembereit
és a témával kapcsolatban volt alumínium-
ipari szakembereket. A színvonalas
rendezvényen megjelent a tudományág
színe-java és az alumíniumipar több
„öreg” harcosa.

A találkozó magas tudományos színvonal mellett bővelkedett a „hasonszőrűek” találkozója alkalmával óhatatlanul felbukkanó emlékekben, adomákban.

A házigazda, *Kovács István* és a levezető elnök, *Tóth Álmos* megnyitó szavait több üdvözlés követte. A Györgyök üdvözlése (*Dudich Endre*) és az aranydiplomások köszöntése (*R. Szabó István*) után nyolc aranydiplomás mondta el röviden és nagyon érdekesen életpályáját a „magamentségére”. Egyetlen meghívott aranydiplomás tüntetett távollétével és üzente, hogy nem kívánja tartani a kapcsolatot kollégáival és a szakmával.

Aranydiplomások: *Dudich Endre, Hóriszt György, Károly Gyula, Nyíró Miklós, Szabó Elemér, Szantner Ferenc, Vecsernyés György, Vízy Béla, Vörös István*

A tudományos blokk első részében a bauxitgeológia, bauxitgeofizika, vízföldtan, a bauxitvizsgálatok, fűrástechnika és készletgazdálkodás műszaki-tudományos kérdéseiről, problémáiról és tapasztalatairól szóltak az előadások. Ezeket vetített diagrammokkal, ábrákkal, térképekkel tették szemléletessé az előadók, és a tudományos színvonalnak sem ártott az egy-egy ábra vagy kép ürügyén közbeiktatott vidám emlékek felidézése.

A tudományos blokk második részét a bauxitkutatás és bauxitbányászat történetének szentelték az előadók. Egyetlen autszeiderként *Pataki Attila* bányamérnök kapott szót. Ő a lehetőséget kihasználva beszámolójában békejobbot nyújtott a geológusoknak a „készletvita” lezárására. Hiszen állandó „tisztázatlan” kérdés volt a magyar bauxitkutatás és bányászat történetében, hogy a kutatók mindig nagyobb készletet találtak, mint amit a bányászok később igazoltak. A magyarázat a tervgazdálkodás útvesztőjében és az engedélyezett veszteség elszámolásában (kutatók 20%, bányászok 30%) keresendő.

A rendezők ígérete szerint az értékes előadások nem vesznek el, hanem kiadványban örökítik meg azokat a jövő nemzedékek számára, amit a jelen voltak ér-

deklóddal várnak és a mű bizonyára nagy sikert arat a szakma széles köreiből.

Előadások:

Breznyánszky Károly: A bauxitkutatás és a Földtani Intézet

Fencsik Tamás: A bauxitkutatás és a geofizikai Intézet

Kecskeméti Tibor: A bauxitkutatás eocén rétegtani hozadéka

Haas János: A bauxitkutatás triász és felsőkréta rétegtani hozadéka

Császár Géza: A bauxitkutatás középső rétegtani hozadéka

J. Edelényi Emőke: A bauxitkutatás-bányászat vízföldtani ismereti hozadéka

Vízy Béla – Hóriszt György: Vízföldtani kutatások és iparstratégia

Dudich Endre – Siklósi Lajosné – Szekér Zoltán: Az anyagvizsgálati módszerek története a bauxitkutatásban

Knauer József – Mindszenty Andrea – Szantner Ferenc: Elő kutatási és prognózis koncepciók

Fodor Béla – R. Szabó István: A készlet- és gazdaságszámítás története

Kakas Kristóf – Myerger Lajos: A bauxitgeofizika története

Vízy Béla – Károly Gyula – Szakály Áron: A fűrás szerepe a bauxitkutatásban

Szabó Elemér: A Gánt-környéki bauxitkutatás története

Komlóssy György: Az Iszkaszentgyörgy-környéki bauxitkutatás története

Jankovich Bálint Patóki Attila Tóth Kálmán: A Nyírad-csabpusztai bauxitkutatások

Szöts András: Az északbakonyi bauxitkutatások története

Patóki Attila: A bányászati kutatások és feltárások földtani hozadéka

Tóth Álmos: A Gerecse-térségi bauxitkutatás története

Tóth Álmos Tóth Kálmán Práknálvi Péter: A Balaton-felvidéki, Buda-pilisi, nézsai, nagyharsányi és az aggteleki bauxitkutatás története

Köhler Imre: Múzeumi tárlatvezetés

Befejezésül múzeumi körséta koronázta meg a találkozót, amiért köszönet illeti az Országos Műszaki Múzeum Alumíni-

umipari Múzeumát, a Magyarhoni Földtani Társulat tudományos történeti szakosztálya tagjait, és nem utolsósorban a levezető elnököt, Tóth Álmost.

Nem szabad megfeledkeznünk a rendezvény anyagi támogatóiról (ebből a speciesből napjainkban sajnos egyre kevesebb létezik): Geoprospekt Kft, Bakonyi Bauxitbánya Kft, NKÖM.

H.W.

Komjáthy László

(1920-2004)

Komjáthy László gyémántdiplomás kohómérnök, a Csepeli Csőgyár nyugalmazott igazgatója életének 84. évében 2004. április 3-án elhunyt. Búcsúztatása 2004. május 4-én volt a Farkasréti temetőben.

Komjáthy László 1920-ban született a felvidéki Nemesócsán. A komáromi gimnázium elvégzése után 1939-ben beiratkozott a soproni műegyetemre, a kohómérnöki tagozatra. A műegyetemet jó eredménnyel elvégezte, és 1943 őszén megszerezte a mérnöki oklevelet. Az oklevél megszerzése után állást kapott az EMAG-nál, az albertfalvai acélöntőde építési és szerelési munkálatainál.

1946-ban mint üzemmérnök kezdett dolgozni a Csepeli Csőgyárban. 1948-ban üzemvezetőhelyettes, 1949 októberétől 1951. januárig gyárvezető. 1951 januárjában a Kohó- és Gépipari Minisztériumba került mint a vaskohászattal foglalkozó miniszterhelyettes. Munkája során tevékeny részt vállalt a díősgyári kohászat felújítási munkáiban. 1952 júliusában a Csepel Vas- és Féművek vezérigazgatójának nevezték ki. 1953-ban került sor a Kohászati Minisztérium megszervezésére, ahová miniszterhelyettesnek nevezték ki. 1953-ban a minisztériumok átszervezése után megbízták a KGM keretén belül a Vaskohászati Igazgatóság vezetésével. Itt dolgozott 1954 augusztusig, amikor kinevezték a Csepel Vas- és Féművek Kohászati Tröszt igazgatóhelyettesének. Ezt a tisztelet 1955. január 1-jéig töltötte be, amikor a Csepel Vas- és Féművek újra egységes szervezet lett, és ekkor igazgatóhelyettesnek nevezték ki.

1957. március 1-jétől 1961 novemberéig a Csepel Vas- és Féművek vezérigazgatója, azután a Csepeli Csőgyár igazgatója lett és innen 1979. szeptember 1-jén vonult nyugdíjba.

Komjáthy László pályafutása során számtalan kitüntetést és elismerést kapott, igazi szakember volt, aki legjobban a fejlesztési, beruházási területet szerette. Vezetőként is mindig az újat kereste, a jobb műszaki feltételek megteremté-

sén dolgozott, ami lehetővé tette a nagyobb és eredményesebb gazdálkodást.

Műszaki munkásságából kiemelhető részvétele a magyar vaskohászat fejlesztésében (díősgyári rekonstrukció, 700 m²-es kohó építése), a csepeli csőgyár fejlesztésében (csőhengerlés, elektromos csőhegesztés, csőhidegvonás), a csőgyártó berendezések tervezésének, gyártásának, exportjának megszervezésében, valamint részvétele a kohászati csőgyártási nemzetközi együttműködésben. Sajátságos hogy a volt Csőgyárnak az a része áll talpon a mai napig is, amelynek létrehozásában, megteremtésében hatalmas munkát végezett. Az egykori csőhegesztő, csőhorgonyzó és hasító üzem – ma Csepeli Acécső Kft.-ként viszi tovább munkáját, s ma is eredményesen üzemel.

Bármilyen beosztásban, munkakörben dolgozott is, nagyon akart és tudott dolgozni. Szerény és korrekt volt, munkatársai mindig nagyra becsülték.

Az OMBKE-ben munkáját mindig nagy szeretettel végezte, tudta, hogy a szakma megőrzésében és továbbvitelében az egyesületnek alapvető szerepe van. Hosszú ideig a csepeli helyi szervezet elnöke volt, itt fő feladatának a fiatalok bevonását és a kohászati szakma elismertetését tekintette. 1972-75 között az OMBKE alelnöke volt, egyesületi munkásságát több kitüntetés is elismerte (1967: Z. Zorkóczy Samu-emlékérem, 1976: Kerpely Antal-emlékérem, 1991: Soltz Vilmos-emlékérem).

A kohászat szerelmese volt, nyugdíjazása után is állandóan figyelemmel kísérte a szakma változásait és nehezen viselte a szakma folyamatos sorvadását.

2003 őszén a Soproni Egyetem gyémántdiplomával ismerte el Komjáthy László munkásságát, és ezt is nagy szakmai megbecsülésnek tekintette. Sajnos betegsége miatt ezt a diplomát a szintén kohómérnök fia vette át, de ezt is egyfajta boldogsággal fogta fel, mert örült annak, hogy a szakmát a családból valaki továbbviszi.

Magyary Ferenc

(1932–2005)

Gyönyörű tavaszi délelőtt gyülekeztek barátok, tisztelők, ismerősök Perőcsény község temetőjében, hogy búcsút vegyenek Magyary Ferenc okl. kohómérnöktől.

1932. augusztus 31-én született Temesvárott. Mivel édesapja nem kívánta felvenni a román állampolgárságot, a család 1939-ben Magyarországra települt át. Itt kezdte középiskolai tanulmányait a Ferences rend esztergomi gimnáziumában, a budapesti Eötvös Gimnáziumban folytatta, itt érettségizett. 1956-ban Miskolcon szerzett technológus kohómérnöki oklevelet.

Első munkahelye a Kőbányai Könnyűfémű volt, ahol művelettervező mérnökként kezdett dolgozni. Dolgozott a főtárhengerműben és a MEG-ban. 1960-ban áthelyezték a Fémipari Kutató Intézetbe ahol tudományos munkatársként a főtárhengerléssel, a hengerlési kenőanyagokkal foglalkozott. 1964-ben „népgazdasági érdekből” áthelyezték a Székesfehérvári Könnyűféműbe, ahol kutatómérnökként tevékenységi körébe tartozott a kutatólaboratórium szervezése, majd munkájában való részvétele. Csőhengerlési kenőanyag kutatási munkájának eredménye lett egy szabadalom, amelyet a vállalat 1968-ban megvásárolt. 1969-ben visszahelyezték a Fémkutba. Főlia előtermékekkel kapcsolatos, Acsády Istvánnal együtt végzett eredményes munkájukért dívdíjban részesültek. 1974-ben a Magyar Alumíniumipari Trösztbe helyezték át félgyműnyszervezési főmérnök munkakörbe.

1983 januárjában kapott első szívrohama után orvosi javaslatra vidékre költöztek és így 1983 júniusától az Ipari Vezetőképző Intézetbe helyezték át főmunkatársi beosztásban. Tanfolyamok szervezésével, lebonyolításával foglalkozott. 1988-ban áthelyezését kérte a Produktorg Szervezési Vállalathoz, ahol főmunkatárs-

ként dolgozott, majd 1988. január 1-jétől a cég Komárom megyei irodáját vezette. Ebben az időszakban is sokat foglalkozott oktatással, értékelésmű tréningek vezetésével.

1990 januárjában megbetegedett, Perőcsénybe költöztek, ahol a betegsége engedte mértékben aktívan bekapcsolódott a falu társadalmi életébe. A Polgári Kör vezetője volt, szerkesztette a *Börzsöny Népe* című újságot.

1966-tól volt tagja az OMBKE-nek. 1966–69 között a fémkohászati szakosztály székesfehérvári csoportjának titkára. 1964-től jelent meg a MTESZ Fejér megyei szervezete kiadásában a *Székesfehérvári Műszaki Élet*, melynek címe a lap tartalmának változásával 1967-től *Fejér Megyei Műszaki Élet*. E lap első szakmai rovata volt az 1965-ben indult „Alumínium”, melynek rovatvezetője volt. Cikkei jelentek meg még a *BKL Kohászatban*, a *Magyar Alumíniumban*, a *Magyar Alumíniumipari Múzeum Baráti Körének lapjában*, a *Mi Múzeumunkban*, külföldi szaklapokban. Bel- és külföldi konferenciákon tartott előadást.

2005. április 6-án, életének 73. évében rövid, de súlyos betegség után csendesen elhunyt.

Április 23-ai búcsúztatásán a polgármester, a társadalmi szervezetek búcsúzásai mellett, a volt munkatársak, barátok, a székesfehérvári csoport tagjai nevében Várhegy Rezső, egyesületünk tiszteleti tagja búcsúzott tőle.

A temetőből távozás közben, felidézve Ferivel és a többi már eltávozott barátunkkal kapcsolatos emlékeinket, halkán dúdoltuk:

„Jó szerencsét! régi cimborák,
Jó szerencsét! gondolunk még rátok,
Jó szerencsét! drága cimborák,
A Ti világotok lesz a mi világunk.”

Csömöz Ferenc

TÁJÉKOZTATÓ

A DUNA Televízió 2005. június 13-án este 22.25 órakor filmet sugároz az 1956-ban Sopronból Kanadába költözött évfolyamokról. A film folytatására 2005. június 20-án kerül sor.

A Tarsoly Kiadónál még kapható 980 Ft-os áron **Roller Kálmár: „... mi is voltunk egyszer az Akadémián, Soprontól Vancouverig 1956–2000”** című 256 oldalas könyve. A könyvben számtalan korabeli írás, fénykép található. Megismerhetjük a soproni eseményeket, az ausztriai napokat majd a kanadai életet.

A kiadó címe: 1124 Budapest, Thomán István u 18/1 (a 112 autóbussz végállomásánál), telefon: 391-7357.

Burján Andor okl. bányamérnök **85 év a szétszakítottóságban 1920–2005** című gyűjteményes kiállításának ünnepélyes megnyitása 2005. június 4-én 11 órakor lesz a várpalotai Zichy kastélyban, ahol a megnyitót Leitold László a Magyar Bélyegygyűjtők Országos Szövetségének alelnöke tartja.

Dr. Horn János

FELHÍVÁS

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület ebben az évben is részt vesz a

SELMECBÁNYAI SZALAMANDERÜNNEPSÉGEN,

melyre 2005. szeptember 9-én kerül sor.

A Budapestről autóbusszal indulók programját a tagság kérésére ez évben ismét háromnaposra tervezzük.

Az előzetesen tervezett program:

Szeptember 9. Indulás a Fő utcából 7.00 órakor Selmecebányára, a Leányvár meglátogatása, a szállás (Selmecebányán) elfoglalása, ebéd. Koszorúzás 14.00 órától a professzorsíroknál, közvetlenül utána az Óvárban a honvédszobornál, az Akadémián. Vacsora. Kb. 19.00 órától felvonulás a szalamandermenetben. A jelmezes felvonulók megtekintése után baráti találkozó.

Szeptember 10. Reggeli után a Szlovák Nemzeti Parkon keresztül utazás az Aragonit-barlanghoz. Ebéd. Délután Betlérben az Andrássy-vadászkastély megtekintése. A szállás elfoglalása. Séta Rozsnyó centrumában. Szabadprogram, vacsora. Közös vidámság.

Szeptember 11. Reggeli után indulás Krasznahorka várához. Várlátogatás után múzeumlátogatás Rudabányán az Érc- és Ásványbányászati Múzeumban. Alsótelkesen bográcsos, birkapörköltes vendéglátás. Várható érkezés a Fő utcába 19.00 órakor.

A részvételi díj: Egyéni befizető egyesületi tagoknak 24 000 Ft.
Egyéni befizető nem egyesületi tagoknak 26 000 Ft.
Céges befizetőknél nettó 28 000 Ft.

Kérjük, hogy részvételi szándékukat a nevük, címük, telefonszámuk közlésével 2005. július 20-ig az egyesület központjában, Gombár Jánosnének szíveskedjenek bejelenteni.

Levélcím: OMBKE, 1371 Budapest, Pf. 433.
Telefon és fax: 06-1-201-7337
e-mail: ombke@mtesz.hu

A jelentkezőket a végleges programról augusztus 15-ig tájékoztatjuk.

Jó szerencsét !

Dr. Gagyí Pálffy András
ügyvezető igazgató